

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213338
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114213338.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: P. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: P. X., XXX XX X., t. č. na neznámom mieste, št. občan SR, zastúpená opatrovníčkou Y. U., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q. A. S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Pomoc a ochrana spotrebiteľov „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 080 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 295,63- Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu F. č. k. 14C 201/2014-70, zo dňa 04.11.2015 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov prvostupňového konania vo výške 63,12- Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. G. Q., advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

P r i z n á v a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,02- Eur a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že konanie o zaplatenie sumy 199,- Eur spolu 9,5 %-tným ročným úrokom z omeškania od 18.09.2011 do zaplatenia zastavil, a žalovaná je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 96,63- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 77,56- Eur od 18.05.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 19,07- Eur od 18.08.2011 do zaplatenia a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zistil skutkový stav, v ktorom sa žalobca pôvodne žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.05.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 295,63- Eur s úrokom z omeškania odo dní nasledujúcich po splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., uzavrel so žalovanou zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie elektronickej komunikačnej služby, za ktorú mala žalovaná zaplatiť, avšak keďže cenu za riadne poskytnuté služby nezaplatila, porušila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy v spojení so všeobecnými podmienkami.

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 16.10.2011 zmluvu o poskytovaní služby P. X. O., Za nedodržanie viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení z dôvodov na strane účastníka, pred uplynutím 26-mesačnej doby viazanosti užívať službu P. X., bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 199,- Eur. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 199,- Eur spolu s príslušenstvom späť. Súd na základe toho konanie v tejto časti zastavil a preto sa súd zaoberal len ostatnými nárokmi, ktoré si žalobca

uplatnil. Kvôli nepreukázaniu žalovanej o zaplatení za poskytované služby právnenému predchodcovi žalobcu považoval súd za dôvodné vyhovieť žalobe v časti za poskytnuté služby vo výške 96,63- Eur (jednotlivé faktúry za mesačné obdobie od 01.04.2011 do 30.04.2011) spolu so zákonným úrokom. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 O.s.p. t.j. nakoľko žalobca zaviniť zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 199,- Eur s príslušenstvom, bol v konaní pomerne neúspešnejší a pomerne úspešnejšia žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, náhradu trov konania si uplatnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorému súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepovažoval tieto trovy za potrebné pre účelné bránenie práv žalovanej. Súd ex offo prihliada na neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách a v tejto súvislosti samozrejme aj aplikuje ustanovenia § 53a ods. 1 OZ.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol uznesenie zmeniť a priznať mu vzniknuté trovy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4MCdo/16/2014, zo dňa 29.09.2015 a na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV ÚS 84/2014, zo dňa 23.05.2014, ktoré sa zaoberali pojmom „účelný“ a účelné vynaložené trovy konania. Podľa vedľajšieho účastníka žalobca podáva na súdy SR masovo formulárové žaloby proti spotrebiteľom, ktorými v mnohých prípadoch, uplatňuje plnenie z neprijateľných a teda absolútne neplatných zmluvných podmienok. Práve účasť vedľajšieho účastníka v takýchto konaniach zabezpečila ochranu spotrebiteľov pred plneniami z neprijateľných zmluvných podmienok. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť v časti, v ktorej vedľajší účastník vstúpil do konania a okresný súd konanie v danej časti zastavil preukázal vedľajší účastník s odkazom na odbornú literatúru a nález Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 463/2012, zo dňa 12.12.2012 zavinenie žalobcu zastavenia konania a teda nárok vedľajšieho účastníka na priznanie náhrady trov v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd v zmysle zásad upravených v ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 295,63- Eur s prísl. Po začatí sporu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľov „POS“, so sídlom v Prešove vstúpilo ako vedľajší účastník na strane žalovaného do tohto konania. Stalo sa tak písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 10.06.2014, kedy vedľajší účastník oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. a požiadal o zaslanie žaloby s prílohami. Ďalším úkonom realizovaným vedľajším účastníkom bolo vyjadrenie sa k veci samej podaním doručeným dňa 30.06.2014. Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, avšak súd prvého stupňa pripustil je vstup Uznesením č. k. 14C/201/2014 zo dňa 17.08.2015. Je zrejmé, že po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, žalobca podaním doručeným dňa 28.08.2015 súdu prvého stupňa vzal žalobu v časti zmluvnej pokuty späť a žiadal konanie v uvedenej časti zastaviť, čo súd prvého stupňa realizoval preskúmaným rozsudkom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. plynie, že v prípade, ak žalobca vezme späť návrh na začatie konania a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta 2. O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť ostatným účastníkom vzniknuté trovy.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. v otázke náhrady trov konania, pretože z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania vo vzťahu k žalovanej, a to úkonom späťvzatia žaloby. V dôsledku tejto procesnej zodpovednosti žalobcu prichádzala do úvahy náhrada trov konania aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovanej. Napriek tomu súd prvého stupňa náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal s konštatovaním, že tieto trovy nepotreboval za potrebné pre účelné bránenie práv žalovanej. S uvedeným argumentom súdu prvého stupňa sa nemožno náležite stotožniť.

Odvolací súd zdôrazňuje, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta 1. O.s.p.. Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zaujal postoj k žalobe navrhovateľa v časti zmluvnej pokuty.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania...., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu).

Vedľajší účastník vstúpil do konania a úspešne argumentoval v prospech žalovanej.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Čo sa týka názoru súdu prvého stupňa, že trovy vedľajší účastník na strane žalovanej nepovažoval za potrebné pre účelné bránenie práv žalovanej odvolací súd ešte poznamenáva, že tento vedľajší účastník inicioval a podporoval ochranu proti uplatnenému nároku a bol argumentačne úspešný. Výsledkom je čiastočné zastavenie konania o zaplatenie zmluvnej pokuty.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky, ktorá bola predmetom konania v sume 199,- Eur vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celkovej výške 63,12- Eur. Trovy konania pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie sa k žalobnému návrhu) vo výške po 18,26- Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Zb.), ako aj z režijného paušálu za dva úkony právnej pomoci v sume 8,04- Eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.).

Poukazujúc na tieto dôvody odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zmenil (§ 220 O.s.p.) a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania v už uvádzanej výške 63,12- Eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v danom prípade žalobca nebol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, žalovaná si náhradu trov neuplatnila, avšak naproti tomu vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal vyčíslenú náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,02- Eur (podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky 1/2 sadzby za úkon právnej pomoci, t. j. 9,13- eur + režijný paušál á 8,39 eur = 21,02- Eur) a k jej úhradu zaviazal žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.